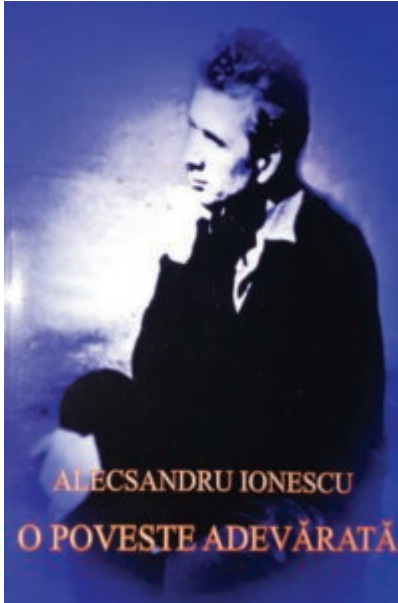

Călător prin anotimpurile existenței, regizorul Alecsandru Ionescu, în volumul de față aduce un omagiu vieții cu tot ce i-a dăruit: familie, prieteni, colegi, întâmplări culese în buchete de flori prețioase, trăiri, iubiri, doruri, lucruri frumoase, toate într-o simfonie de laudație pe scara afirmării. Și-a finisat opera prin șlefuirea oamenilor talentați, arta spectacolului făcând parte din viața sa.

Dăruirea și competența l-au făcut cunoscut și admirat! Desigur, destinul se așterne în fața fiecăruia, îl parcurgem și avem sentimentul că îl putem schimba, dar este o iluzie. Tot cuprinsul Poveștii adevărate citindu-l, dă un complex emoțional vast și arată de fapt profunzimea unei maturități nobile.

În lumea artiștilor, care sunt boemi, cartea este o adevărată casă a trăirilor, a emoțiilor, a luptei cu viața chiar și pe drumul afirmării, a amintirilor și nostalgiei care vine uneori ca o meditație ori mângâiere, fiecare simțind în felul său unic. Acestea în timp devin bijuterii neprețuite în inima autorului, pe care sigur le va păstra ca pe adevărate comori. Ce s-ar face omul fără amintiri?

Doina Bârcă